

[Guldberg.]

over en række sparerunder under den ene eller den anden ledelse. Men hvordan kan man forestille sig, at der ligger en løsning over for denne helt gåen over gevind, som nu virker direkte nedsettende på de produktive kræfter i Danmark, efterhånden direkte selvødelæggende — så langt er vi kommet ud — forestille sig, at der ligger nogen som helst konstruktiv løsning i at ville lave for så stor en del af befolkningen — vel, det er ikke hele befolkningen, men det er sandelig mange mennesker — en helt ny genial form for progressiv indkomstbeskatning, en indeksreguleret, progressiv indkomstbeskatning, som består i, at ikke alene skatteprocenten er progressiv, men indkomsten forhøjes progressivt ved hjælp af ejendomsvurderingerne og ved forhøjelse af lejeværdi af egen bolig med passende mellemrum og med grænser, der betyder, at man skal have noget mere, når man kommer op over de 400.000 kr. eller 600.000 kr.; hvis vi regner alle de inflationstal, vi har, og alle de dyrtidsportioner, der kommer, med, så kan vi hurtigt komme derop alle sammen.

Det er en indeksreguleret, progressiv indkomstbeskatning, en progression oven i progressionen på et tidspunkt, hvor progressionen i skattesystemet rider alt, hvad vi forsøger at lave, som en mare. Derfor kan det ikke nytte noget, at finansministeren først og fremmest gerne vil diskutere, hvem der lavede hvad og hvornår. Hvis finansministeren tror, at der er nogen som helst økonomisk løsning — jeg taler ikke om en politisk, men om en økonomisk mulig løsning — i at forestille sig, at man skal trække 830 mill. kr. indkomstskatter ud gennem det progressive indkomstskattesystem af de 700.000 familier, eller hvor mange det er, der bor i egen bolig, så tager han altså fejl, og jeg kan slet ikke forstå, at man overhovedet kan forestille sig, at man kan komme den vej igennem. Det må derfor være sådan, at skal der være nogen fornuft i, at vi skulle gå ind i en bred, almindelig forhandling, hvor alle selvfølgelig skal have lov at have deres mening, om man kan komme med nogle forskellige synspunkter om det, så må man være åben over for, at det system, som gælder for egen bolig, nok er blevet forældet.

Da det blev startet — jeg har forstået, at det blev startet i 1903 — havde man progressiv indkomstbeskatning, men så vidt jeg ved, bestod progressionen i, at de laveste indkomster betalte 1 pct. og de højeste 2½ pct. af deres indkomst i skat, og så kan jeg meget vel se, at disse former kan forenes med progressiv beskatning. Men man kan da sige sig selv, at det er noget andet, når man har fået systemet bygget så langt ud og inflationstakten så højt op, at det nu ikke bare er et spørgsmål om nogle velhavende mennesker, men at det er hele den almindelige, jævne mellemindkomst, der ligger oppe i toppen af progressionssystemet, og at det er den samme gruppe mennesker, som i høj grad lever under den boligform, der her er tale om. Derfor vil jeg gerne sige til finansministeren: politisk umuligt, det kan jeg ikke garantere for det er, og det kan venstre ikke garantere for, for finansministeren kan jo finde et flertal et andet sted, men kunne man så ikke også, når vi skal til at forhandle om disse ting, tænke en lille smule på, hvad der økonomisk overhovedet er muligt? Tror finansministeren virkelig, at dette er muligt? Og hvis ikke, var det så ikke bedre, at man prøvede at forhandle med lidt større bredde og lidt større variation af muligheder?

Dahlggaard: Der er fra visse sider, fra boligministerens side, fra socialdemokratiets side og vel også fra socialistisk folkepartis side, en tilbøjelighed til at betragte ejerlejekitsen som særlig sakrosankt. Jeg vil gerne sige, at i det radikale venstre betragter vi ikke denne ejerlejekitse som noget mere vigtigt dokument end tanker, der tænkes andre steder. Ejer- og lejerorganisationerne repræsenterer, når alt kommer til alt, ikke så forfærdelig meget, specielt repræsenterer lejerorganisationerne ikke ret mange procent af lejerfolket og har i øvrigt gjort den dårligste forretning i den ejerlejekitse, der ligger til grund for boligministerens forslag. Men fremfor alt har disse organisationer ikke noget som helst ansvar for sammenhængen i boligpolitikken, og de har heller ikke ansvaret for sammenhængen mellem boligpolitik og økonomisk politik. Derfor vil jeg for mit vedkommende advare imod, at man ligefrem prøver på at frem-